

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ମେସର୍ସ ସୀତାପୁର ପ୍ୟାକିଂ ଷ୍ଟୁକ୍ ସପ୍ଲାଇର୍ସ ଇତ୍ୟାଦି

ଏପ୍ରିଲ 23, 2002

[ଖାଇ. କେ. ସଉରଖାଇ ଏବଂ କେ. ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ]

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ କାଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ବହନ ନିୟମାବଳୀ, 1978 - ନିୟମ 5 - ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ବହନ ଶୁଳ୍କ - ଏହାର ଆଦାୟ - ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହାର ବୈଧତା, କ୍ଷତି ପୂରଣ ର ଅନୁପକ୍ଷିପ୍ତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବହନ ଶୁଳ୍କକୁ ଅବୈଧ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଲେ - ଆବେଦନ ଉପରେ ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ ବହନ ଶୁଳ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ, କିନ୍ତୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ସେବା ପ୍ରଦାନର ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଏଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ - ତେଣୁ କ୍ଷତି ପୂରଣ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିବାର ଆଧାରରେ ଏହା ଅବୈଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ - ଭାରତୀୟ ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିନିୟମ, 1927 ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ କାଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ବହନ ନିୟମାବଳୀ, 1978 ର ନିୟମ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ବହନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟର ବୈଧତାକୁ ଆପଣି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଗଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିୟମକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଭାବେ ବୈଧ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଲେ, କିନ୍ତୁ କ୍ଷତି ପୂରଣର ଅନୁପକ୍ଷିପ୍ତିରେ ବହନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଦାଖଲ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ ଭାରତୀୟ ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିନିୟମ, 1927 ଏବଂ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ କାଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ବହନ ନିୟମାବଳୀ, 1978ର ପ୍ରବଧାନଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବହନ ଶୁଳ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶୁଳ୍କ କ୍ଷତି ପୂରଣ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ 'କ୍ଷତି ପୂରଣ'ର ପ୍ରଶ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ । ଏହା ଉଭୟ ରୂପେ ସ୍ଥାପିତ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ବହନ ଶୁଳ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ହୋଇଥିବାରୁ ସେବା

ପ୍ରଦାନର ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, 'କ୍ଷତି ପୂରଣ' ପ୍ରମାଣିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ କ୍ଷତି ପୂରଣକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଏହି ଆଧାରରେ ବହନ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବା ଅବୈଧ ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁ ନାହିଁ ।

ଡ୍ରପୁରା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସୁଧାର ରଞ୍ଜନ ନାଥ, [1997] 3 SCC 665; *କଲିକତା ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଲିବର୍ଟି ସିନେମା*, [1965] 2 SCR 477; *ସିକନ୍ଦରାବାଦ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ହୋଟେଲ ମାଲିକ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ମହାନଗର ନିଗମ*, *ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* [1999] 2 SCC 274 ଏବଂ *ପି କନ୍ନଦାସନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଚାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* [1996] 5 SCC 670, ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3974-405/1986

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଯଥା କ୍ରମେ 901/84, 6168/83, 1411, 1585, 1602, 2027, 2369, 2398, 2419, 2492, 2538, 2647, 2655, 2665, 3369, 3776, 4169, 4357, 4459, 4535, B 4627, 4628, 4629, 4633, 4820, 4941, 4942, 4974, 5006, 5007, 5021, 5151, 5307, 5309, 5345, 5381, 5382, 5384, 5437, 5459, 5527, 5601, 5720, 5773, 5833, 5921, 6068/84, 133, 341, 356, 637, 785, 850, 1190, 1257, 1709, 1860, 1920, 1991, 2144, 2267, 2681, 3924, 3927, 4013, 4192, 5721, 6659/85, 49, 142, 159, 205, 370, 371, 372, 374, 1013 ଏବଂ 2208/1986

ସହିତ

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2891, 2876, 2877-2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2874 of 2002, 36/45/95, 5376/98 ଏବଂ 2699/1999 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତାରିଖ 16.5.1986 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦିନେଶ ସ୍ତ୍ରୀବେଦୀ, ଆର୍. ସି. ବର୍ମା, (ଏନ୍. ପି.), ଅଜୟ କେ. ଅଗ୍ରୱାଲ, ଇରଶାଦ୍ ଅହମ୍ମଦ ଡି. (ଏନ୍. ପି.), ଆର୍. ଡି. ଉପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ପାଇଁ ଜି. ଜି. ଉପାଧ୍ୟାୟ, ମନୋଜ ସ୍ବରୂପ, ସୁଶ୍ରୀ ଲଳିତା କୋହଲି, ଏ. ପି. ମହାନ୍ତି (ଏନ୍. ପି.), ଶକିଲ ଅହମ୍ମଦ ସୟଦ (ଏନ୍. ପି.), ଅନିସ୍ ଅହମ୍ମଦ ଖାନ (ଏନ୍. ପି.) ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଖାଇ . କେ . ସଭରଖାଇଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ କାଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ବହନ ନିୟମାବଳୀ, 1978 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ନିୟମାବଳୀ') ର ନିୟମ 5 ଅନୁଯାୟୀ ବହନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟର ବୈଧତା ହେଉଛି ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଛିଡା କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିୟମକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଭାବେ ବୈଧ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଛାଡ଼ି, କିନ୍ତୁ କ୍ଷତି ପୂରଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବହନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନିୟମକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇନାହିଁ, କାରଣ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ କି ମତରେ କ୍ଷତି ପୂରଣ ସେବାକୁ ପ୍ରଦାନ କରି ବହନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟକୁ ସମର୍ଥନ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵାର୍ଥ ଖୋଲା ଅଛି । ବହନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ଅବୈଧ ବୋଲି ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟତ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନରେ କେବଳ ଏହି ଦିଗକୁ ଆପଣେ କରାଯାଇଛି ।

ଭାରତୀୟ ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିନିୟମ, 1927 ର ଧାରା 41,42,51 ଏବଂ 76 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ନିୟମ 3, ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ବହନର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାବଧାନ ରଖେ । ଏହା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଭିତରକୁ କିମ୍ବା ସେଠାରୁ କିମ୍ବା ତା 'ଭିତରେ ବହନ ଅନୁମତି ବିନା ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇଛି । ନିୟମ 5 ରେ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାବଧାନ ରଖାଯାଇଛି । ନିୟମ 14ରେ କାଠରେ ବହନ ଚିହ୍ନ ଲଗାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ନିୟମ 3,5 ଏବଂ 14 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

"3. ଅନୁମତି ଜରିଆରେ ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ପରିବହନର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ।- ଏହି ନିୟମାବଳୀର ଅନୁସୂଚନା A ରେ ଥିବା ଫାରମରେ ବହନ ଅନୁମତି ବିନା, ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ଵାରା କିମ୍ବା ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଏପରି ଅନୁମତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଏପରି ଅନୁମତିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଗନ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାସ୍ତା ଦ୍ଵାରା କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ଗନ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳକୁ କୌଣସି ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଉତ୍ପାଦ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବହନ ଅନୁମତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ - ଯଥା

(a) କୌଣସି ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଯେଉଁ ଗ୍ରାମରେ ଏହା ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଛି, ସେହି ଗାଁର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ବିଶେଷାଧିକାର କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଵୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ କରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯଥାର୍ଥ ଉପଭୋଗ ପାଇଁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଉଛି ;

(b) ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଠିକାଦାରଙ୍କ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିକ୍ରିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୂପ ବୁକ୍ତି ଦସ୍ତାବିଜର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ଵାରା ଏପରି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବ ;

(c) ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ଵାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିବା ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ।

5. ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଅନୁମତି ପାଇଁ ଦେୟ ।-ନିୟମ 15 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାପିତ ତନଖି ଫାଣ୍ଡି କିମ୍ବା ଗୋଦମରେ ଏବଂ ନିୟମ 4 ର ଉପନିୟମ (1) ର ପ୍ରାବଧାନ (ii) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ସହିତ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦୁଇଟି ନକଲ (ଡ୍ରପ୍ଲିକେଟ୍ ଏବଂ ଟ୍ରିପ୍ଲିକେଟ୍) ନିୟମ 6 ର ଉପନିୟମ (4) ଅନୁଯାୟୀ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ବହନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବ; ଅନୁରୂପ ରସିଦ୍ ଅନୁସୂଚୀରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଫାରମରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ -

(i) କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଉତ୍ପାଦର ପ୍ରତି ଲରି ପିଛା ବହନ ଦର ... ପ୍ରତି ଚନ ପିଛା	5.00 ଟଙ୍କା
(ii) କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦର ପ୍ରତି ଶଗଡ଼ ପିଛା ବହନ ଦର ...	2.5 ଟଙ୍କା
(iii) କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦର ପ୍ରତି ଓଟ ପିଛା ବହନ ଦର ...	1.25 ଟଙ୍କା
(iv) କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦର ପ୍ରତି ଘୋଡ଼ା ପିଛା ବହନ ଦର ...	0.50 ଟଙ୍କା
(v) କାଠ କିମ୍ବା ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦର ମୁଣ୍ଡ ପିଛା ବହନ ଦର ...	0.25 ଟଙ୍କା

ଟିପ୍ପଣୀ-୧ ଲାଖ କିମ୍ବା ଲାଖ ଉତ୍ପାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଲାଖ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ (ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1976ର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରଣୀତ ନିୟମାବଳୀ ଲାଗୁ ହେବ ।

14. କାଠରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ବହନ ଚିହ୍ନ ଲଗାଯିବ - ଯଦି ଏଭଳି ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥାଏ , ତାହା ଛଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତନଖି ପାଣ୍ଡି କିମ୍ବା ଗୋଦାମକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାଠକୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ ଏବଂ ଏକ ସରକାରୀ ହାତୁଡ଼ି ଚିହ୍ନ (ଯାହାର ନକଲ ସଂଯୁକ୍ତ ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବ) ସହିତ ଛାପାଯିବ, ଏହିପରି ହାତୁଡ଼ି ଚିହ୍ନର ରୂପରେଖ ସମୟ ସମୟରେ ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷକ କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡୀୟ ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯଦି ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷକ କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡୀୟ ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିକାରୀ ଯଦି ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଏକ ଅଞ୍ଚଳର ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷକ କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡୀୟ ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିବା ଏପରି କାଠର ମାଲିକଙ୍କ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଲଗାଯିବ ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 41 ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କାଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ବହନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଉକ୍ତ ଧାରା 41 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

"41. ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଉତ୍ପାଦ ବହନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ।- (1) ଭାସମାନ କାଠ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ନଦୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କୂଳର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ତଥା ଛଳ ପଥ କିମ୍ବା ଜଳ ପଥ ଦ୍ଵାରା ବହନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କାଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ଏହା ସମସ୍ତ କାଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକର ବହନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିପାରିବେ ।

(2) ବିଶେଷ କରି ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କ୍ଷମତା ଗୁଡ଼ିକର ସାଧାରଣତା ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ନକରି, ଏହିପରି ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ -

(a) କେଉଁ ମାର୍ଗରେ କେବଳ କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଆମଦାନୀ, ରପ୍ତାନୀ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟକୁ, ରାଜ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବହନ କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିପାରିବେ ।

(b) ଏକ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ପ୍ରାଧିକୃତ କୌଣସି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ପତ୍ର ବିନା କିମ୍ବା ଏପରି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ଏପରି କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକର ଆମଦାନୀ କିମ୍ବା ରପ୍ତାନି କିମ୍ବା ପରିବହନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିପାରିବେ ;

(c) ଏପରି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜାରି କରିବା, ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ଫେରସ୍ତ କରିବା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବେ ;

(d) ବହନ ସମୟରେ କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଉତ୍ପାଦର ବହନକୁ ଅଟକାଇବା, ସେଥି ନିମିତ୍ତ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବା , ତାହାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ଟିକ୍ସ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାବଧାନ ରଖିପାରିବେ, ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ଅଛି ଯେ କୌଣସି ଅର୍ଥ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ କାରଣରୁ କିମ୍ବା କୌଣସି କର, ଦେୟ, ସରକାରୀ ଖଜଣା କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ କାରଣରୁ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, କିମ୍ବା ଯାହା ପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଟିକ୍ସ ଲଗାଇବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ଅଟେ ।

(e) ଗୋଦାମଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଥିବା ଯେଉଁଥିରେ ଏହିପରି କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏହିପରି ଅର୍ଥ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇପାରିବ, କିମ୍ବା ଯେପରି ସେହି ଟିକ୍ସଗୁଡ଼ିକ ସେଥିରେ ଲଗାଯାଇପାରିବ; ଏବଂ କେଉଁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଧୀନରେ ଏହିପରି କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ଅଣାଯିବ, ଗୋଦାମରେ ଗଚ୍ଛିତ ରହିବ ଏବଂ ଏହିପରି ଗୋଦାମଗୁଡ଼ିକରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯିବ ;

(f) କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ବହନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ କୌଣସି ନଦୀ ପଥ କିମ୍ବା କୁଳକୁ ବନ୍ଦ କରିବା କିମ୍ବା ସେଥିରେ ବାଧା ଦେବାକୁ ବାରଣ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଘାସ, ଦାନ୍ତକାଠି, ଶାଖା କିମ୍ବା ପତ୍ରକୁ ଏପରି କୌଣସି ନଦୀରେ ଫିଙ୍ଗିବା କିମ୍ବା ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ସେହି ନଦୀ ପଥକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇପାରେ କିମ୍ବା ବାଧା ଦେଇପାରେ ତାହାକୁ ବାରଣ କରିବା ;

(g) ଏହିପରି କୌଣସି ନଦୀ ପଥ କିମ୍ବା କୁଳରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ରୋକିବା କିମ୍ବା ଅପସାରଣ କରିବା ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଯାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଅବହେଳାରୁ ଉତ୍ପତ୍ତିଥିବା ଏପରି ପ୍ରତିରୋଧ କିମ୍ବା ଅପସାରଣର ମୂଲ୍ୟ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାବଧାନ ରଖିପାରିବେ ;

(h) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ, କରତ କଳ ସ୍ଥାପନ, କାଠକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବା, କାଟିବା, ଜଳାଇବା, ଲୁଚାଇ ରଖିବା କିମ୍ବା ତିଆରି କରିବା, ସେଥିରେ ଥିବା କୌଣସି ଟିକ୍ସକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କିମ୍ବା ଲିଭାଇବା, କିମ୍ବା କାଠ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହାତୁଡ଼ି କିମ୍ବା

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକରଣ ରଖିବା କିମ୍ବା ବହନ କରିବା ଉପରେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧାଦେଶ ଜାରି କରିପାରିବେ ;

(i) କାଠ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ସେପରି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକର ପଞ୍ଜୀକରଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା; କେଉଁ ସମୟ ପାଇଁ ଏପରି ପଞ୍ଜୀକରଣ ଠିକ୍ ରହିବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ପାରିବେ; କୌଣସି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପଞ୍ଜୀକୃତ ହେଉଥିବା ଏପରି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟାକୁ ସୀମିତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏପରି ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବେ ।

(3) ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ଯେ ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ନିୟମ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗର କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ କିମ୍ବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ବହନ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବା ଲାଗି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସାମ୍ବିଧାନିକ କ୍ଷମତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଦେଶନରେ ଥିବା ରାୟରେ ଦର୍ଶାଇଲେ ଯେ ଭାରତର ସାମ୍ବିଧାନର ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀର ତୃତୀୟ ତାଲିକାର ପ୍ରବେଶ 17A ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଉତ୍ପାଦର ବହନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ପଦକ୍ଷେପରେ ବଜାର ଶୁଳ୍କକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କାଠର ପରିବହନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାର କ୍ଷମତା, କେବଳ ଏହାର ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କାଠ କିମ୍ବା ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ବହନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ; ଏହା ସେହି ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ ହେବ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କାରଣରୁ ଏହାକୁ ବହନ କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତି । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 41 (2) ଅନୁଯାୟୀ ବହନ ଶୁଳ୍କକୁ ବହନ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ସାଧାରଣ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଛି ।

ନିୟମ 5 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ କ୍ଷମତାର ଅଭାବ ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିପାରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବାର ବୈଧତା ପ୍ରତି ଆପତ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ କାରଣ ଏହା କ୍ଷତି ପୂରଣ ନୀତି ଦ୍ଵାରା ସମର୍ଥିତ ନୁହେଁ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏପରିକି ବହନ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତି

ବଦଳରେ କୌଣସି ସେବା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷମା ପତ୍ରରେ, ଶୁଦ୍ଧ ଆଦାୟ ଏବଂ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ।

କର ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଏବଂ ଏଠାରେ ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀର ପୂର୍ବ ସୂଚିତ ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶୁଦ୍ଧ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ, କ୍ଷତି ପୂରଣ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ 'କ୍ଷତି ପୂରଣ'ର ପ୍ରଶ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ । ଏହା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସ୍ଥାପିତ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଦ୍ଧ ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ବହନ ଶୁଦ୍ଧ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାୟୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ସେବା ପ୍ରଦାନର ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେବା ପ୍ରଦାନ ତଥ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ନ ହେବା ଆଧାରରେ ବହନ ଶୁଦ୍ଧ ଲାଗୁ କରିବା ଅବୈଧ ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁ ନାହିଁ ।

ତ୍ରିପୁରା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସୁଧାର ରଞ୍ଜନ ନାଥ, [1997] 3 SCC 665 ମାମଲାରେ ତ୍ରିପୁରା ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାୟ ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିଲା । ଏହା ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 41 ଏବଂ 76 ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାଠ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଉତ୍ପାଦ ବହନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଧ୍ୟ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ମାମଲାରେ ଆବେଦନ ଶୁଦ୍ଧ ଆଦାୟକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷମା ପତ୍ର ଯାହା ଏହା ଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ଶୁଦ୍ଧ ବଦଳରେ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରିନଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଓଲଟାଇ ଦିଆଗଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ଶୁଦ୍ଧ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାୟୋଗ୍ୟ, କିନ୍ତୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । କଲିକତା ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଲିବର୍ଟି ସିନେମା, [1965] 2 SCR 477 ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ତର୍କମା କରାଯାଇପାରେ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ରାୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଶୁଦ୍ଧର ଅର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଭାବେ ସେବା ବଦଳରେ ଶୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାୟୋଗ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ପୂରଣକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଲିବର୍ଟି ସିନେମାର ମାମଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ସିକନ୍ଦରାବାଦ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ହୋଟେଲ ମାଲିକ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ମହାନଗର ନିଗମ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1999] 2 SCC 274 ଏବଂ ପି କନ୍ଦାସନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ

ତାମିଲନାଡୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1996] 5 SCC670 ମାମଲାରେ ସମାନ ମତ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ।

ନିୟମ 5 ଅନୁଯାୟୀ ବହନ ଶୁଳ୍କ କ୍ଷମ୍ଭ ଭାବେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ କ୍ଷତି ପୂରଣକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା । କ୍ଷତି ପୂରଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବହନ ଶୁଳ୍କ ଅବୈଧ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବୈଧ ହେବ । ବହନ ଶୁଳ୍କର ଅବୈଧତା ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଣ୍ଡକୁ ଅବୈଧ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଘୋଷିତ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଏହି ଦଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମରେ ଅନୁମୋଦିତ ପରିମାଣଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ଦିଗକୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନାହିଁ, କାରଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହାର ଭୁଲ ବୁଝି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡର ପ୍ରାବଧାନ କିପରି ଅଣାଯାଇପାରିବ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ରାୟ ଦେଉଛୁ ଯେ ବହନ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟକୁ ଲାଗୁ କରିବା ବୈଧ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା । ତେବେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲା ।

ଏନ୍. ଜେ.

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋହି

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।